

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 448 τῆς 4ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περὶ τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῆς Προστασίας τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας (Κυρωτικὸς) Νόμος τοῦ 1965, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ἀκολουθεῖ, ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἀρθρῷ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 63 τοῦ 1965

ΝΟΜΟΣ ΕΠΙΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ.

ΕΠΕΙΔΗ τὴν 20ὴν Μαρτίου 1883, ἐγένετο ἐν Παρισίοις Διεθνῆς Σύμβασις διὰ τὴν Προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας, ἀναθεωρηθεῖσα ἐν Βρυξέλαις τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1900, ἐν Οὐασίγκτωνι τὴν 2αν Ἰουνίου 1911, ἐν Χάγη τὴν 6ην Νοεμβρίου 1925, ἐν Λονδίνω τὴν 2αν Ἰουνίου 1934, καὶ ἐν τέλει ἐν Λισσαβῶνι τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1958 (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «ἡ Σύμβασις») Προοίμιον.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τῆς Συμβάσεως προνοεῖται ὅτι θὰ ἐπιτρέπεται εἰς μίαν Κυβέρνησιν ἐκ μέρους τῆς ὁποίας δὲν ὑπεγράφη ἡ Σύμβασις ὅπως προσχωρήσῃ εἰς αὐτὴν καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἀφ' ὄτου ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἡ Σύμβασις, τῶν προσχωρήσεων πραγματοποιημένων δι' ἐγγράφων κοινοποιήσεων ἀπευθυνομένων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3669 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου») ἀπέφασιν ὅπως προσχωρήσῃ εἰς τὴν Σύμβασιν καὶ ἐξουσιοδότησε τὸν Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν ὅπως διαβιβάσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας κοινοποιήσιν περὶ τῆς τοιαύτης προσχωρήσεως.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν διὰ τῆς τοιαύτης ἐγγράφου κοινοποιήσεώς του (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «ἡ ἐγγραφὸς κοινοποιήσεως») πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας ἡμερομηνίας 9ης Ἰουλίου 1965, ἐκοινοποίησε τὴν προσχωρήσιν τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Σύμβασιν.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

Ι. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῆς Προστασίας τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας (Κυρωτικὸς) Νόμος τοῦ 1965. Συνοπτικὸς τίτλος.

Ἑρμηνεία.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου-
«Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου.

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Διεθνή Σύμβασιν ἐπὶ τῆς Προστασίας τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας ἣτις ἐγένετο ἐν Παρισίοις τὴν 20ὴν Μαρτίου 1883, ἀναθεωρηθεῖσα ἐν Βρυξέλλαις τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1900, ἐν Οὐασινγκτῶν τὴν 2αν Ἰουνίου 1911, ἐν Χάγη τὴν 6ην Νοεμβρίου 1925, ἐν Λονδίῳ τὴν 2αν Ἰουνίου 1934, καὶ ἐν τέλει ἐν Λισσαβῶνι τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1958.

Κύρωσις τῆς
Συμβάσεως,
Παράρτημα.

3. Ἡ Σύμβασις, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας περιλαμβάνεται εἰς τὸ κάτωθι Παράρτημα καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Δημοκρατία κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προσεχώρησε δι' ἐγγράφου κοινοποιήσεως συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (2) τοῦ ἀρθροῦ 169 τοῦ Συντάγματος, ἐπικυροῦται συμφώνως τῇ προαναφερθεῖσῃ παραγράφῳ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Ἄρθρον 3.)

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ Χῶραι, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παροῦσα Σύμβασις συνιστῶσιν Ἐνωσιν πρὸς προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.

2. Ἡ προστασία τῆς βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὰ διπλώματα εὔρεσιτεχνίας, τὰ ὑποδείγματα χρησιμότητος, τὰ σχέδια καὶ βιομηχανικὰ ὑποδείγματα, τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ σήματα, σήματα ὑπηρεσιῶν, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὰς ἐνδείξεις προελεύσεως ἢ τόπωνυμικὰς τοιαύτας, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν καταστολὴν τοῦ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ.

3. Ἡ βιομηχανικὴ Ἰδιοκτησία νοεῖται ἐν τῇ εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ τῆς καὶ ἔχει ἐφαρμογὴν, οὐ μόνον ἐπὶ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου κατὰ κυριολεξίαν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν γεωργικῶν καὶ ἐξορυκτικῶν βιομηχανιῶν, καὶ ἐπὶ ὄλων τῶν κατειργασμένων ἢ φυσικῶν προϊόντων, ὡς οἴνων, σπόρων, φύλλων καπνοῦ, ὀπωρῶν, κτηνῶν, ὄρυκτων, μεταλλικῶν ὑδάτων, ζύθων, ἀνθῶν καὶ ἀλεύρων.

4. Μεταξὺ τῶν διπλωμάτων εὔρεσιτεχνίας περιλαμβάνονται τὰ διάφορα εἶδη βιομηχανικῶν διπλωμάτων, ἅτινα εἰσὶ παραδεδεγμένα ὑπὸ τῶν νομοθεσιῶν τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως, ὡς διπλώματα εἰσαγωγῆς, διπλώματα τελειοποιήσεως, διπλώματα καὶ ἀποδεικτικὰ προσθήκης, κ.λ.π.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἐκάστης τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως θὰ ἀπολαύσιν ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς Χώραις τῆς Ἐνώσεως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῆς βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας, τῶν πλεονεκτημάτων ἐκείνων, ἅτινα οἱ σχετικοὶ νόμοι ἀναγνωρίζουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ θέλουσιν ἀναγνωρίσει μεταγενεστέρως εἰς τοὺς ἡμεδαπούς, μὴ θιγομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰδικῶς προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Κατὰ συνέπειαν θὰ τυγχάνωσι τῆς αὐτῆς προστασίας, οἷας καὶ οὗτοι καὶ τῆς αὐτῆς νομίμου συνδρομῆς κατὰ πάσης προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν εἰς τοὺς ἡμεδαπούς ἐπιβαλλομένων ὄρων καὶ διατυπώσεων.

2. Οὐδεμίαν ὑποχρέωσις κατοικίας (domicile) ἢ ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ Χώρᾳ ὅπου ζητεῖται ἡ προστασία, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν ἀπόλαυσιν οἰουδήποτε δικαιώματος βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.

3. Ρητῶς ἐπιφυλάσσονται αἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας ἐκάστης Χώρας τῆς Ἐνώσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν δικαστικὴν καὶ διοικητικὴν διαδικασίαν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα, ὡς ἐπίσης τὴν ἐκλογὴν κατοικίας (domicile) ἢ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου, οἵτινες ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τῶν περὶ βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας νόμων.

Ἄρθρον 3.

Ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως οἱ ὑπήκοοι τῶν Χωρῶν τῶν μὴ προσχωρησασῶν εἰς τὴν Ἑνωσιν οἵτινες κατοικοῦσιν (domiciled) ἢ ἔχουσι πραγματικὰς καὶ σοβαρὰς ἐμπορικὰς ἢ βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 4.

A.—I. Ὁ κανονικῶς ἐνεργήσας τὴν κατάθεσιν αἰτήσεως διπλώματος εὐρεσι-τεχνίας, ὑποδείγματος χρησιμότητος, βιομηχανικοῦ σχεδίου ἢ ὑποδείγματος, βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ σήματος εἰς μίαν τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ἢ ὁ δικαιοδότης αὐτοῦ, θὰ ἀπολαύη πρὸς ἐνέργειαν τῆς καταθέσεως εἰς τὰς ἄλλας Χώρας τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κατωτέρω καθοριζομένων προθεσμιῶν.

2. Ἀναγνωρίζεται ὡς δημιουργοῦσα δικαίωμα προτεραιότητος πᾶσα κατά-θεσις ἰσχύουσα ὡς κανονικὴ ἐθνικὴ τοιαύτη, συμφώνως πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν νόμον ἐκάστης τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ἢ πρὸς τὰς διμερεῖς ἢ πολυμερεῖς Συμβάσεις, τὰς συναφθεῖσας μεταξὺ Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως.

3. Κατάθεσις ἰσχύουσα ὡς κανονικὴ ἐθνικὴ τοιαύτη σημαίνει οἰανδήποτε κατά-θεσιν ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἐπαρκῶς ἢ ἡμερομηνία καταθέσεως τῆς αἰτήσεως ἐν τῇ ἐνδιαφερομένη Χώρᾳ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς αἰτήσεως.

B.—Κατὰ συνέπειαν ἢ μεταγενεστέρως ἐνεργηθεῖσα κατάθεσις εἰς μίαν τῶν λοιπῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῶν προθεσμιῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ἀκυρωθῇ ἔνεκα γεγονότων λαβόντων χώραν ἐν τῷ μεταξῦ, ἢτοι ἰδίᾳ ἔνεκα ἄλλης καταθέσεως, ἔνεκα δημοσιεύσεως τῆς ἐφευρέσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεώς της, ἔνεκα προσφορᾶς πρὸς πώλησιν ἀντιγράφων τοῦ σχεδίου ἢ τοῦ ὑποδείγματος, ἔνεκα τῆς χρήσεως τοῦ σήματος, τῶν γεγονότων τούτων μὴ δυναμένων νὰ δημιουργήσωσι δικαίωμα ὑπὲρ τρίτων οὔτε προσωπικὴν τινα διακατοχήν. Τὰ ὑπὸ τρίτων κτηθέντα δικαίωματα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης αἰτήσεως, ἥτις χρησιμεύει ὡς βᾶσις τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος, διατηροῦνται συμφώνως τῇ ἐσωτερικῇ νομοθεσίᾳ ἐκάστης Χώρας τῆς Ἑνώσεως.

Γ.—I. Αἱ προμνησθεῖσαι προθεσμίαι προτεραιότητος, ἔσονται δώδεκα μῆνες διὰ τὰ διπλώματα εὐρεσιτεχνίας καὶ τὰ ὑποδείγματα χρησιμότητος καὶ ἕξ μῆνες διὰ τὰ βιομηχανικὰ σχέδια καὶ ὑποδείγματα καὶ διὰ τὰ βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ σήματα.

2. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας καταθέσεως τῆς πρώτης αἰτήσεως. Ἡ ἡμέρα τῆς καταθέσεως δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν προθεσμίαν.

3. Ἐὰν ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς προθεσμίας τυγχάνη ἐπίσημος ἀργία ἢ ἡμέρα καθ' ἣν τὸ Γραφεῖον δὲν εἶναι ἀνοικτὸν πρὸς κατάθεσιν αἰτήσεων εἰς τὴν Χώραν ἔνθα ζητεῖται ἡ προστασία, ἡ προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς ἐπομένης ἐργασίμου ἡμέρας.

4. Μεταγενεστέρα αἰτήσις ἐπὶ τῷ αὐτῷ θεματι ὡς καὶ προγενεστέρως διενεργηθεῖσα τοιαύτη κατατεθεῖσα εἰς τὴν αὐτὴν Χώραν τῆς Ἑνώσεως λογίζεται ὡς πρώτη αἰτήσις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου (2), ἢ ἡμερομηνία καταθέσεως τῆς ὁποίας θὰ εἶναι καὶ τὸ χρονικὸν σημεῖον ἐνάρξεως τῆς προθεσμίας προτεραιότητος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον καταθέσεως τῆς μεταγενεστέρας αἰτήσεως ἢ προηγουμένη τοιαύτη εἶχε ἀνακληθῆ, ἐγκαταλειφθῇ ἢ ἀπορριφθῇ χωρὶς νὰ εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς δημοσίαν ἐπιθεώρησιν, καὶ χωρὶς νὰ καταλείπη οἰαδήποτε ἐκκρεμῆ δικαίωματα, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε χρησιμεύσει ὡς βᾶσις πρὸς διεκδίκησιν δικαιώματος προτεραιότητος. Ἡ προηγουμένη αἰτήσις δὲν δύναται μετὰ ταῦτα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις πρὸς διεκδίκησιν δικαιώματος προτεραιότητος.

Δ.—I. Πᾶς θέλων νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς προτεραιότητος προγενεστέρας καταθέσεως, ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ δηλῶσιν ἐμφαίνουσαν τὴν χρονολογίαν καὶ Χώραν τῆς τοιαύτης καταθέσεως. Ἐκάστη Χώρα θὰ ὀρίσῃ πότε τὸ βραδύτερον δύναται νὰ κατατεθῇ ἢ τοιαύτη δηλῶσις.

2. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ μνημονεύονται εἰς τὰ δημοσιεύματα τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ἰδίως ὡς πρὸς τὰ διπλώματα καὶ τὰς σχετικὰς περιγραφὰς αὐτῶν.

3. Αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως δύνανται νὰ ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑποβάλλοντος δήλωσιν προτεραιότητος τὴν προσαγωγὴν ἀντιγράφου τῆς προγενεστέρως ὑποβληθείσης αἰτήσεως (περιγραφή, σχέδια, κ.λ.π.). Τὸ ἀντίγραφον κεκρωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς εἰς ἣν εἶχε ὑποβληθῆ ἢ δήλωσις θὰ ἀπαλλάσσεται πάσης ἐπικυρώσεως καὶ θὰ δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ κατατεθῆ ἀτελῶς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς μεταγενεστέρας αἰτήσεως. Δύνανται νὰ ἀπαιτηθῆ ὅπως τὸ ἀντίγραφον συνοδεύηται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς Ἀρχῆς ταύτης περὶ τῆς χρονολογίας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως καὶ ὑπὸ μεταφράσεως.

4. Ἑτεραὶ διατυπώσεις δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτηθῶσι διὰ τὴν δήλωσιν προτεραιότητος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως θέλει καθορίσει τὰς συνεπείας τῆς παραλείψεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων διατυπώσεων ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, αἱ συνέπειαι αὗται δὲν δύνανται νὰ βαίνωσι πέραν τῆς ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος.

5. Ἑτερα δικαιολογητικὰ δύνανται νὰ ζητηθῶσι μεταγενεστέρως. Πᾶς ὅστις ἐπωφελεῖται τῆς προτεραιότητος προηγουμένως κατατεθείσης αἰτήσεως ὑποχρεῖται νὰ καθορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς αἰτήσεως ταύτης, ὅστις καὶ δημοσιεύεται ὑπὸ τοὺς ἐν παραγράφῳ 2 προνοουμένους ὄρους.

Ε.—1. Ἐν περιπτώσει καταθέσεως εἰς τινὰ Χώραν σχεδίου ἢ βιομηχανικοῦ ὑποδείγματος, ἐνεργουμένης δυνάμει δικαιώματος προτεραιότητος, βασιζομένου ἐπὶ τῆς καταθέσεως ὑποδείγματος χρησιμότητος ἢ προθεσμία προτεραιότητος ἔσεται μόνον ἢ διὰ τὰ σχέδια ἢ βιομηχανικὰ ὑποδείγματα ὀριζομένη τοιαύτη.

2. Ἐπιτρέπεται πρὸς τοῦτοις ἢ κατάθεσις εἰς τινὰ Χώραν ὑποδείγματος χρησιμότητος δυνάμει δικαιώματος προτεραιότητος βασιζομένου ἐπὶ καταθέσεως αἰτήσεως περὶ διπλώματος εὐρεσιτεχνίας καὶ τάνάπαλιν.

ΣΤ.—Οὐδεμία Χώρα τῆς Ἑνώσεως δύνανται νὰ ἀρνηθῆ προτεραιότητα ἢ αἴτησιν ἀπονομῆς διπλώματος εὐρεσιτεχνίας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ αἰτῶν διεκδικεῖ πολλαπλὰς προτεραιότητας, καὶ ἔαν ἔτι προέρχονται ἐκ διαφόρων Χωρῶν, ἢ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἴτησις διεκδικουσα μίαν ἢ πλείονας προτεραιότητας περιέχει ἐν ἡ πλείονα στοιχεῖα ἅτινα δὲν περιλαμβάνοντο εἰς τὴν ἀρχικὴν αἴτησιν ἢ τὰς αἰτήσεις ὧν διεκδικεῖται ἢ προτεραιότης, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὑφίσταται ἐνότης τῆς ἐφευρέσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ νόμου τῆς χώρας ταύτης.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ στοιχεῖα ἅτινα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀρχικὴν αἴτησιν ἢ αἰτήσεις ὧν διεκδικεῖται ἢ προτεραιότης, ἢ κατάθεσις τῆς τελευταίας αἰτήσεως δημιουργεῖ δικαιῶμα προτεραιότητος ὑπὸ τοὺς συνῆθεις ὄρους.

Ζ.—1. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐλέγχου διαπιστωθῆ ὅτι μία αἴτησις διπλώματος εὐρεσιτεχνίας εἶναι σύνθετος, ὁ αἰτῶν δύνανται νὰ διαιρέσῃ τὴν αἴτησιν εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν τμηματικῶν αἰτήσεων, διατηρῶν ὡς χρονολογίαν ἐκάστης, τὴν χρονολογίαν τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως, καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος ἐὰν ὑπάρχῃ.

2. Ὁ αἰτῶν δύνανται ὡσαύτως, ἰδίᾳ αὐτοῦ πρωτοβουλία, νὰ διαιρέσῃ τὴν αἴτησιν διπλώματος εὐρεσιτεχνίας, διατηρῶν ὡς χρονολογίαν ἐκάστης τμηματικῆς αἰτήσεως τὴν χρονολογίαν τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦ δικαιώματος τῆς προτεραιότητος ἐὰν ὑπάρχῃ. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως κέκτηται τὸ δικαίωμα ὅπως καθορίζῃ τοὺς ὄρους ὑφ' οὓς ἐπιτρέπεται τοιαύτη διαίρεσις.

Η.—Ἡ προτεραιότης δὲν δύνανται νὰ ἀπορριφθῆ διὰ τὸν λόγον ὅτι ὠρισμένα στοιχεῖα τῆς ἐφευρέσεως διὰ τὰ ὁποῖα διεκδικεῖται ἢ προτεραιότης δὲν ἐμφαίνονται μεταξὺ τῶν διατυπουμένων διεκδικήσεων ἐν τῇ αἰτήσει εἰς τινὰ Χώραν προλεούσεως, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῆς αἰτήσεως προκύπτουσι κατὰ τρόπον σαφῆ τὰ εἰρημένα στοιχεῖα.

Ἄρθρον 4 δις.

1. Τὰ εἰς τὰς διαφόρους Χώρας τῆς Ἑνώσεως αἰτηθέντα διπλώματα εὐρεσιτεχνίας, παρ' ὑπηκόων τῆς Ἑνώσεως εἶναι ἀνεξάρτητα τῶν διπλωμάτων τῶν ἀπονεμηθέντων διὰ τὴν αὐτὴν ἐφεύρεσιν εἰς τὰς λοιπὰς Χώρας, προσχωρησάσας ἢ μὴ εἰς τὴν Ἑνωσιν.

2. Ἡ διάταξις αὕτη δέον νὰ νοηθῆ κατὰ τρόπον ἀπόλυτον, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἰδίως, ὅτι διπλώματα αἰτηθέντα διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς προτεραιότητος, εἰσὶν ἀνεξάρτητα, τόσον ὡς πρὸς τοὺς λόγους ἀκυρότητος καὶ ἐκπτώσεως, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν κανονικὴν διάρκειαν.

3. Ἐφαρμόζεται ἐπὶ πάντων τῶν διπλωμάτων τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς.

4. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐν περιπτώσει προσχωρήσεως νέων Χωρῶν, διὰ τὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσχωρήσεως ἐκατέρωθεν ὑφιστάμενα διπλώματα.

5. Διπλώματα ἀπονεμηθέντα μετὰ τοῦ εὐεργετήματος τῆς προτεραιότητος θὰ ἀπολαύσιν εἰς τὰς διαφόρους Χώρας τῆς Ἐνώσεως διαρκείας ἴσης πρὸς ἐκείνην ἣς θὰ ἐτύγχανον, ἐὰν ἐζητοῦντο ἢ παρεχωροῦντο ἀνευ τοῦ εὐεργετήματος τῆς προτεραιότητος.

Ἄρθρον 4 τρίς.

Ὁ ἐφευρέτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μνημονεύηται ὡς τοιοῦτος ἐπὶ τοῦ διπλώματος.

Ἄρθρον 4 τετράκις.

Ἡ αἴτησις παραχώρησεως διπλώματος εὐρεσιτεχνίας δὲν ἀπορρίπτεται οὐδὲ τὸ διπλωμα ἀκυροῦται ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ πώλησις τῶν προστατευομένων ὑπὸ τοῦ διπλώματος προϊόντων, ἢ προϊόντων λαμβανομένων διὰ τῆς προστατευομένης ὑπὸ τοῦ διπλώματος μεθόδου, ὑπόκειται εἰς περιορισμοὺς ἐπιβαλλομένους ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 5.

A.—I. Ἡ παρὰ τοῦ διπλωματοῦχου εἰσαγωγή εἰς τὴν Χώραν, παρ' ἧς παρεχωρήθη τὸ διπλωμα, ἀντικειμένων παραχθέντων ἐν τινὶ τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως δὲν φέρει τὴν ἐκπτώσιν.

2. Ἐκάστη τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως θὰ ἔχη τὴν εὐχέρειαν νὰ λαμβάνη νομοθετικὰ μέτρα προνοῦντα τὴν παραχώρησιν ὑποχρεωτικῶν ἀδειῶν πρὸς πρόληψιν καταχρήσεων, δυναμένων νὰ λάβωσι χώραν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τοῦ ἀπονεμηθέντος διὰ τοῦ διπλώματος, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, λόγῳ μὴ ἐκμεταλλεύσεως.

3. Δὲν θὰ προβλέπεται ἐκπτώσις τοῦ διπλώματος εἰμὴ εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ χορήγησις ὑποχρεωτικῶν ἀδειῶν δὲν θὰ ἐπῆρκει διὰ τὴν πρόληψιν τῶν καταχρήσεων τούτων. Οὐδεμίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ ἀκυρώσει ἢ ἐκπτώσει τοῦ διπλώματος δύναται νὰ ἐγερθῆ πρὸ τῆς παρόδου διετίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῆς πρώτης ὑποχρεωτικῆς ἀδείας.

4. Ἡ παραχώρησις ὑποχρεωτικῆς ἀδείας δι' ἔλλειψιν ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἀνεπαρκῆ ἐκμετάλλευσιν δὲν δύναται νὰ ζητηθῆ πρὸ τῆς παρελεύσεως περιόδου τεσσάρων ἐτῶν ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως ἀπονομῆς διπλώματος εὐρεσιτεχνίας ἢ περιόδου τριῶν ἐτῶν ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ διπλώματος οἰαδήποτε τῶν περιόδων τούτων ἢ θελε λήξει τελευταία ἢ τοιαύτη αἴτησις ἀπορρίπτεται ἐὰν ὁ διπλωματοῦχος δικαιολογήσῃ τὴν ἀπραξίαν αὐτοῦ ἐπικαλούμενος εὐλόγους αἰτίας. Ἡ τοιαύτη ὑποχρεωτικὴ ἄδεια δὲν εἶναι ἀποκλειστικὴ οὔτε μεταβιβάσιμος, ἀκόμη καὶ ὑπὸ τύπον παραχώρησεως περαιτέρω ἀδείας (sub-licence) ἐκτὸς μετὰ τοῦ χρησιμοποιοῦντος τὴν τοιαύτην ἄδειαν μέρους τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἐμπορικῆς εὐνοίας.

5. Αἱ προηγούμενα διατάξεις ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀναγκαίων τροποποιήσεων καὶ εἰς τὰ ὑποδείγματα χρησιμότητος.

B.—Ἡ προστασία τῶν σχεδιασμάτων καὶ βιομηχανικῶν ὑποδειγμάτων ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ὑπόκειται εἰς ἐκπτώσιν τινα, εἴτε δι' ἔλλειψιν ἐκμεταλλεύσεως, εἴτε λόγῳ εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων ὁμοίων πρὸς τὰ προστατευόμενα τοιαῦτα.

Γ.—I. Ἐὰν εἰς τινα Χώραν ἢ χρήσις τοῦ καταχωρηθέντος σήματος εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἢ καταχώρησις δὲν δύναται νὰ ἀκυρωθῆ πρὸ τῆς παρόδου εὐλόγου προθεσμίας καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δικαιολογῇ τὴν ἀπραξίαν του.

2. Ἡ χρῆσις ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος παρὰ τοῦ δικαιούχου αὐτοῦ, ὑπὸ τύπον διαφέροντα κατὰ τινα στοιχεῖα, μὴ ἀλλοιοῦντα τὸν διακριτικὸν χαρακτήρα τοῦ σήματος, ὑφ' οἷαν μορφήν κατεχωρήθη εἰς μίαν τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, δὲν ἐπάγεται τὸ ἀνίσχυρον τῆς καταχωρήσεως, οὔτε μειώνει τὴν προστασίαν, ἧς τυγχάνει τὸ σῆμα.

3. Ἡ ταυτόχρονος χρῆσις τοῦ αὐτοῦ σήματος ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἢ παρομοίων προϊόντων ὑπὸ βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων θεωρουμένων ὡς συνδικαιούχων τοῦ σήματος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τῆς Χώρας, ἐν ἣ ζητεῖται ἡ προστασία δὲν ἐμποδίζει τὴν καταχώρησιν, οὔτε ὅπωσδήποτε μειώνει τὴν προστασίαν, ἧτις παρέχεται εἰς τὸ μνησθὲν σῆμα, εἰς οἵανδήποτε τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ρηθεῖσα χρῆσις δὲν θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν παραπλάνησιν τοῦ κοινοῦ καὶ δὲν θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον.

Δ.—Οὐδεμία ἔνδειξις ἢ μνεῖα τοῦ διπλώματος, τοῦ ὑποδείγματος χρησιμότητος, τῆς καταχωρήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος ἢ τῆς καταθέσεως τοῦ σχεδίου ἢ βιομηχανικοῦ ὑποδείγματος θὰ ἀπαιτῆται ἐπὶ τοῦ προϊόντος διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 5 δὶς.

1. Χαριστικὴ προθεσμία ἐξ τοῦλάχιστον μηνῶν θέλει παρασχεθῆ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας προβλεπομένων τελῶν διὰ τῆς καταβολῆς προσθέτου τέλους, ἐὰν ἡ ἐσωτερικὴ νομοθεσία ἀπαιτῇ τοῦτο.

2. Αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως κέκτηνται τὸ δικαίωμα ὅπως προβλέψωσι τὴν ἀποκατάστασιν διπλωμάτων ἅτινα ὑπέστησαν ἑκπτώσιν συνεπεῖα μὴ πληρωμῆς τελῶν.

Ἄρθρον 5 τρίς.

Εἰς ἐκάστην τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως δὲν θέλουσι θεωρηθῆ ὡς θίγοντα τὰ δικαιώματα τοῦ διπλωματοῦχου :

1. Ἡ χρησιμοποίησις ἐπὶ πλοίων τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, μέσων ἀποτελούντων τὸ ἀντικείμενον τοῦ διπλώματος του, ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ πλοίου, τῶν μηχανῶν, ἀρμένων, συσκευῶν καὶ ἐτέρων ἐξαρτημάτων, ὅταν τὰ πλοῖα ταῦτα ἤθελον εἰσελθεῖ προσωρινῶς ἢ τυχαίως εἰς τὰ ὕδατα τῆς Χώρας, ὑπὸ τὴν προῖπόθεσιν ὅτι τὰ μέσα ταῦτα χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου.

2. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν μέσων, τῶν ἀποτελούντων τὸ ἀντικείμενον τοῦ διπλώματος ἐν τῇ κατασκευῇ καὶ λειτουργίᾳ τῶν ἐναερίων καὶ χερσαίων μέσων συγκοινωνίας, τῶν ἄλλων Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ἢ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ὅταν ταῦτα ἤθελον εἰσελθεῖ προσωρινῶς ἢ τυχαίως ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ.

Ἄρθρον 5 τετράκις.

Ὅσακις προϊόν εἰσάγεται εἰς τινα τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ἔνθα ὑφίσταται δίπλωμα εὐρεσιτεχνίας προστατεῦον μέθοδον κατασκευῆς τοῦ εἰρημένου προϊόντος ὃ δίπλωματοῦχος κέκτηται ἀναφορικῶς πρὸς τὸ εἰσαγόμενον προϊόν, ἅπαντα τὰ δικαιώματα ἅτινα ἀναγνωρίζονται εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τῆς χώρας τῆς εἰσαγωγῆς βάσει τοῦ πρὸς προστασίαν τῆς μεθόδου ἀπονεμηθέντος διπλώματος εὐρεσιτεχνίας ἀναφορικῶς πρὸς προϊόντα κατασκευαζόμενα ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ.

Ἄρθρον 5 πεντάκις.

Τὰ σχέδια καὶ βιομηχανικὰ ὑποδείγματα τυγχάνουσι προστασίας εἰς πάσας τὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ὅροι καταθέσεως καὶ καταχωρήσεως ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας ἐκάστης Χώρας τῆς Ἑνώσεως.

2. Πρὸς τούτοις αἰτήσεις καταχώρησης ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ σήματος ὑπὸ ὑπηκόου Χώρας τινὸς τῆς Ἑνώσεως εἰς οἰανδήποτε ἑτέραν τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως δὲν ἀπορρίπτεται οὐδὲ ἡ καταχώρησις ἀκυροῦται διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐγένετο κατάθεσις, καταχώρησις ἢ ἀνανέωσις ἐν τῇ Χῶρᾳ τῆς προελεύσεως.

3. Σῆμα προσηκόντως καταχωρηθὲν εἰς τινα Χῶραν τῆς Ἑνώσεως θέλει θεωρηθῆ ἀνεξάρτητον σημάτων καταχωρηθέντων εἰς τὰς ἑτέρας Χῶρας τῆς Ἑνώσεως, περιλαμβανομένης καὶ τῆς Χώρας προελεύσεως.

Ἄρθρον 6 δὶς.

1. Αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀπορρίψωσιν ἢ ἀκυρώσωσιν, τὴν καταχώρησιν ἢ ἀπαγορεύσωσιν τὴν χρῆσιν, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, ἐφ' ὅσον ἡ ἔσωτερικὴ νομοθεσία τῆς Χώρας ἐπιτρέπει τοῦτο, εἴτε τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ σήματος, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀναπαράστασιν, ἀπομίμησιν ἢ μετάφρασιν, δυναμένας νὰ δημιουργήσωσιν σύγχυσιν σήματος, ὅπερ ἡ ἀρμοδιὰ Ἀρχῆ τῆς Χώρας καταχώρησης ἢ χρήσεως ἤθελε κρίνει, ὅτι τυγχάνει παγκοίνως γνωστὸν ἐν αὐτῇ, ὡς ἀνήκον ἤδη εἰς πρόσωπον δυνάμενον νὰ ἐπικαλεσθῆ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ χρησιμοποιούμενον διὰ τὰ αὐτὰ ἢ παρόμοια προϊόντα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν τὸ οὐσιώδες μέρος τοῦ σήματος ἀποτελῆ ἀναπαράστασιν ἐνὸς τοιοῦτου παγκοίνως γνωστοῦ σήματος, ἢ ἀπομίμησιν, δυναμένην νὰ δημιουργήσῃ σύγχυσιν μετὰ τούτου.

2. Προθεσμία πέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταχώρησης δέον νὰ παρασχεθῆ διὰ τὴν διαγραφὴν τοιούτων σημάτων. Αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως κέκτληται τὸ δικαίωμα ὅπως καθορίζωσιν τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας δύναται νὰ ζητηθῆ ἡ ἀπαγόρευσις χρήσεως σήματός τινος.

3. Οὐδεμία προθεσμία θέλει ταχθῆ προκειμένου περὶ διαγραφῆς ἢ ἀπαγορεύσεως χρήσεως σημάτων κατατεθέντων ἢ χρησιμοποιουμένων κακῇ τῇ πίστει.

Ἄρθρον 6 τρίς.

1.—(α) Αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως συμφωνοῦσιν, ὅπως ἀπορρίπτωσιν ἢ ἀκυρώσωσιν τὴν καταχώρησιν καὶ ἀπαγορεύσωσιν, διὰ καταλλήλων μέτρων, τὴν χρῆσιν, ἄνευ ἀδείας τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν, εἴτε ὡς σημάτων ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν εἴτε ὡς στοιχείων τῶν σημάτων τούτων, τῶν θυρεῶν, σημαιῶν καὶ λοιπῶν Κρατικῶν ἐμβλημάτων, τῶν ἀνηκόντων εἰς μίαν τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, σημείων καὶ ἐπισημάτων ἐλέγχου καὶ γνησιότητος, χρησιμοποιουμένων παρ' αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσαν ἀπομίμησιν ἀπὸ ἀπόψεως ἐραλδικῆς.

(β) Αἱ διατάξεις τῆς ὑποπαραγράφου (α) τῆς παρούσης παραγράφου τυγχάνουσιν ἐφαρμογῆς κατ' ἴσον λόγον ἐπὶ θυρεῶν, σημαιῶν καὶ λοιπῶν ἐμβλημάτων συντετμημένων λέξεων ἢ τίτλων διεθνῶν διακυβερνητικῶν ὀργανισμῶν μέλη τῶν ὁποίων εἶναι μία ἢ πλείονες Χῶραι τῆς Ἑνώσεως, ἐξαιρουμένων τῶν θυρεῶν, σημαιῶν καὶ ἐτέρων ἐμβλημάτων, συντετμημένων λέξεων ἢ τίτλων ἀποτελούντων ἤδη ἀντικείμενον ὑφισταμένων διεθνῶν συμβάσεων αἰτινες ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν προστασίαν τούτων.

(γ) Οὐδεμία Χῶρα τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τῆς ὑποπαραγράφου (β) τῆς παρούσης παραγράφου ἐπὶ ζημῖα τῶν δικαιούχων δικαιμάτων κτηθέντων καλῇ τῇ πίστει πρὶν ἢ ἡ παρούσα Σύμβασις τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἐν τῇ Χῶρᾳ ταύτῃ. Αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφαρμόσωσιν τὰς εἰρημένας διατάξεις δσάκις ἡ χρῆσις ἢ καταχώρησις εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ παράγραφος (α) δὲν εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ ἐνθυμίξῃ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ὑφίσταται σχέσις τις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν καὶ τῶν σημαιῶν, ἐμβλημάτων, συντετμημένων λέξεων ἢ τίτλων, ἢ δσάκις ἡ τοιαύτη χρῆσις ἢ καταχώρησις προφανῶς δὲν εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ ἀγάγῃ τὸ κοινὸν εἰς πλάνην περὶ τὴν ὑπαρξιν σχέσεως μεταξὺ τοῦ χρησιμοποιούντος καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις τῶν σημείων καὶ ἐπισημάτων ἐλέγχου καὶ γνησιότητος θὰ ἐφαρμόζηται μόνον, εἰς ἅς περιπτώσεις τὰ σήματα, τὰ περιέχοντα ταῦτα, διακρίνουσιν ἢ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἐμπορεύματα τοῦ αὐτοῦ ἢ παρομοίου εἶδους.

3.—(α) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων, αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως συμφωνοῦσιν, ὅπως κοινοποιήσωσιν ἀμοιβαίως μέσω τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου, κατάλογον τῶν Κρατικῶν ἐμβλημάτων, σημείων καὶ ἐπισημάτων ἐλέγχου καὶ γνησιότητος, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν ἢ θὰ ἐπεθύμουν νὰ θέσωσιν ἀπολύτως ἢ ὑπὸ ὠρισμένους ὅρους, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ πᾶσαν μεταγενεστέραν τροποποίησιν τοῦ καταλόγου τούτου. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως θὰ θέσῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῆς τοὺς κοινοποιηθέντας καταλόγους.

Ὅπωςδήποτε ἡ τοιαύτη κοινοποίησις δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς Κρατικὰς σημαίας.

(β) Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου (1) (β) τοῦ παρόντος ἄρθρου τυγχάνουσιν ἐφαρμογῆς μόνον ἐπὶ θυρεῶν, σημαιῶν καὶ ἐτέρων ἐμβλημάτων, συντετμημένων λέξεων ἢ τίτλων διεθνῶν διακυβερνητικῶν ὀργανισμῶν τοὺς ὁποίους οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι ἤθελον κοινοποιήσῃ εἰς τὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως μέσω τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου.

4. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως δύναται, ἐντὸς προθεσμίας δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεως, νὰ διαβιβάσῃ μέσω τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην Χώραν ἢ διεθνῆ διακυβερνητικὸν ὀργανισμὸν τὰς τυχόν παρατηρήσεις τῆς.

5. Διὰ τὰς Κρατικὰς σημαίας, τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 προβλεπόμενα μέτρα θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ μόνον ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν 6ην Νοεμβρίου 1925 κατακεχωρημένων σημάτων.

6. Διὰ τὰ Κρατικὰ ἐμβλήματα πλὴν τῶν σημαιῶν, ὡς καὶ διὰ τὰ σημεῖα καὶ ἐπισημάτια τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, καὶ διὰ τοὺς θυρεοὺς, σημαίας καὶ ἕτερα ἐμβλήματα, συντετμημένας λέξεις ἢ τίτλους διεθνῶν διακυβερνητικῶν ὀργανισμῶν, αἱ διατάξεις αὗται θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν σημάτων τῶν καταχωρηθέντων δύο μῆνας μετὰ τὴν λήψιν τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 προβλεπομένης κοινοποιήσεως.

7. Ἐν περιπτώσει κακῆς πίστεως, αἱ Χῶραι θὰ ἔχωσιν τὴν εὐχέρειαν νὰ προβῶσιν καὶ εἰς τὴν διαγραφὴν ἀκόμη τῶν σημάτων τῶν καταχωρηθέντων πρὸ τῆς 6ης Νοεμβρίου 1925 καὶ περιεχόντων Κρατικὰ ἐμβλήματα, σημεῖα καὶ ἐπισημάτια.

8. Οἱ ὑπήκοοι ἐκάστης Χώρας, εἰς οὓς ἤθελεν ἐπιτραπῆ νὰ χρησιμοποιοῦσιν Κρατικὰ ἐμβλήματα, σημεῖα καὶ ἐπισημάτια τῶν Χωρῶν τῶν, θὰ δύναται νὰ τὰ χρησιμοποιοῦσιν καὶ ἂν ἀκόμη ὁμοιάζωσι πρὸς τοιαῦτα ἐτέρας Χώρας.

9. Αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπαγορεύωσιν τὴν ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως χρῆσιν ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῶν Κρατικῶν θυρεῶν τῶν ἐτέρων Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, ὡσάκις ἡ χρῆσις αὕτη δύναται νὰ ἀγάγῃ εἰς πλάνην ὡς πρὸς τὴν προέλευσιν τῶν προϊόντων.

10. Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν κωλύουσιν τὰς Χώρας νὰ ἀπορρίπτωσιν ἢ νὰ ἀκυρῶσιν καθ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 3 τοῦ στοιχείου Β τοῦ ἄρθρου 6, τὰ σημάτια, τὰ περιέχοντα ἄνευ ἀδείας θυρεοῦς, σημαίας, καὶ ἕτερα Κρατικὰ ἐμβλήματα ἢ σημεῖα καὶ Δημόσια ἐπισημάτια, χρησιμοποιούμενα ὑπὸ μιᾶς τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, ὡς καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα, τῶν ἀναφερομένων ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διεθνῶν διακυβερνητικῶν ὀργανισμῶν.

Ἄρθρον 6 ΤΕΤΡΑΚΙΣ.

1. Ὅσακις, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν Χώρας τινὸς τῆς Ἑνώσεως, ἡ μεταβίβασις σήματος δὲν εἶναι ἔγκυρος ἄνευ συγχρόνου μεταβιβάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος, εἰς ἃ ἀνήκει τὸ σῆμα, ἀρκεῖ διὰ τὸ ἔγκυρον τῆς μεταβιβάσεως ὅπως μεταβιβάσθῃ εἰς τὸν ἐκδοχέα τὸ μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς ἐμπορικῆς εὐνοίας τὸ εὐρισκόμενον ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ μετὰ τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος κατασκευῆς ἢ πωλήσεως ἐν αὐτῇ τῶν προϊόντων τῶν φερρόντων τὸ ἐκχωρηθὲν σῆμα.

2. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐπιβάλλει εἰς τὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θεωρήσωσιν ὡς ἰσχυρὰν τὴν μεταβίβασιν παντὸς σήματος, οὗτινος ἡ χρῆσις παρὰ τοῦ ἐκδοχέως θὰ ἠδύνατο ἐν τῇ πραγματικότητι νὰ ἀγάγῃ εἰς πλάνην τὸ κοινόν, ἴδια ὅσον ἀφορᾷ τὴν προέλευσιν, τὴν φύσιν ἢ τὰς οὐσιώδεις ιδιότητας τῶν προϊόντων, εἰς ἃ ἀφορᾷ τὸ σῆμα.

Ἄρθρον 6 πεντάκις.

Α.—1. Πᾶν σῆμα βιομηχανικὸν ἢ ἐμπορικὸν κανονικῶς καταχωρηθὲν εἰς τὴν Χώραν προελεύσεως εἶναι δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν καὶ θέλει προστατεύεσθαι ἀπαράλλακτον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ ἐπιφυλάξεις. Αἱ Χῶραι αὗται δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι, πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς τὴν ὀριστικὴν καταχώρησιν, τὴν ὑποβολὴν πιστοποιητικοῦ καταθέσεως εἰς τὴν Χώραν προελεύσεως, χορηγουμένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς. Οὐδεμίᾳ ἐπικύρωσις δύνανται νὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο.

2. Χώρα προελεύσεως θεωρεῖται ἡ Χώρα τῆς Ἑνώσεως ἐν ἣ ὁ καταθέτης ἔχει πραγματικὴν καὶ σοβαρὰν βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐγκατάστασιν καὶ ἐν ἧ ἑλλείψει τοιαύτης ἐγκαταστάσεως ἐντὸς τῆς Ἑνώσεως, ἡ Χώρα τῆς Ἑνώσεως, ἐν ἣ ἔχει τὴν κατοικίαν του (domicile) ἐν ἧ ἑλλείψει δὲ κατοικίας (domicile) ἐντὸς τῆς Ἑνώσεως, ἡ Χώρα τῆς ἰθαγενείας του, ἐφ' ὅσον τυγχάνει ὑπήκοος Χώρας τινὸς τῆς Ἑνώσεως.

Β. Δὲν δύνανται νὰ ἀπορριφθῶσιν ἢ ἀκυρωθῶσιν ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ σήματα δυνάμει τοῦ παρόντος Ἄρθρου εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

(1) Ὅσακις εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ προσβάλλωνται δικαιώματα ἀποκτηθέντα παρὰ τρίτων ἐν τῇ Χώρᾳ, ἐν ἣ ζητεῖται ἡ προστασία.

(2) Ὅσακις εἶναι ἐστερημένα παντὸς διακριτικοῦ χαρακτῆρος ἢ συνίστανται ἀποκλειστικῶς ἐκ σημείων ἢ ἐνδείξεων δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ ἐμπόριον πρὸς δῆλωσιν τοῦ εἴδους, τῆς ποιότητος, τῆς ποσότητος, τοῦ προορισμοῦ, τῆς ἀξίας, τῆς προελεύσεως τῶν προϊόντων ἢ τῆς ἐποχῆς τῆς παραγωγῆς, ἢ ὅσακις κατέστησαν συνήθη ἐν τῇ τρεχούσῃ γλώσσῃ ἢ ταῖς θεμιταῖς καὶ σταθεραῖς συνήθειαις τοῦ ἐμπορίου τῆς Χώρας, ἐνθα ζητεῖται ἡ προστασία.

(3) Ὅσακις ἀντιβαίνωσι εἰς τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἰδίᾳ ἐκεῖνα, ἅτινα εἶναι φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ ἐξαπατῶσιν τὸ κοινόν. Ἐννοεῖται ὅτι σῆμά τι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς διάταξιν τινὰ τῆς περι σημάτων νομοθεσίας, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν αὐτὴ αὕτη ἢ διάταξις ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ὅπωςδῆποτε τὰ ἀνωτέρω ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 10 δις.

Γ.—1. Ἴνα ἀποφασισθῇ ἐὰν σῆμά τι δικαιούται προστασίας, δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ πραγματικὰ περιστατικά, ἰδίᾳ δὲ ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ σήματος.

2. Δὲν δύνανται νὰ ἀπορριφθῶσιν εἰς τὰς λοιπὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ σήματα, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι διαφέρουσι τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ προελεύσεως προστατευομένων σημάτων, μόνον κατὰ στοιχεῖα μὴ ἀλλοιοῦντα τὸν διακριτικὸν χαρακτῆρα καὶ μὴ θίγοντα τὴν ταυτότητα τῶν σημάτων, ὑφ' ἣν μορφήν ταῦτα κατεχωρήθησαν εἰς τὴν ρηθεῖσαν χώραν προελεύσεως.

Δ. Οὐδὲν πρόσωπον δύνανται νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἄρθρου ἐκτὸς ἐὰν τὸ σῆμα δι' ὃ διεκδικεῖ προστασίαν εἶναι καὶ παραμένει κατακεχωρημένον ἐν τῇ Χώρᾳ τῆς προελεύσεως.

Ε. Πρὸς τοῦτοις, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἢ ἀνανέωσις ἐνὸς σήματος ἐν τῇ Χώρᾳ προελεύσεως θὰ συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν ἀνανέωσεως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως, ἐνθα τὸ σῆμα ἔχει καταχωρηθῇ.

ΣΤ. Τὸ εὐεργέτημα τῆς προτεραιότητος παραμένει κεκτημένον ἐπὶ τῶν καταθέσεων σημάτων, τῶν γενομένων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 προθεσμίας καὶ ἂν ἔτι ἢ καταχωρήσῃ ἐν τῇ Χώρᾳ προελεύσεως γίνῃ μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἄρθρον 6 ἐξάκις.

Αἱ Χῶραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται νὰ προστατεύωσι σήματα ὑπηρεσιῶν. Αὗται δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ προνοήσωσι περὶ τῆς καταχωρήσεως τοιούτων σημάτων.

Ἄρθρον 6 ἐπτάκις.

1. Ἐὰν ὁ πληρεξούσιος ἢ ἀντιπρόσωπος τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἐν τινὶ τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ δικαιούχου ζητήσῃ τὴν καταχώρησιν τοῦ σήματος ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς μίαν ἢ πλείονας Χώρας τῆς Ἑνώσεως, ὃ

δικαιοῦχος δικαιούται νὰ παρεμποδίσῃ τὴν αἰτουμένην καταχώρησιν ἢ νὰ ζητήσῃ ἀκύρωσιν ταύτης, ἢ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς ἐν λόγῳ Χώρας, νὰ ζητήσῃ τὴν πρὸς ὄφελος αὐτοῦ μεταβίβασιν τῆς ὡς εἴρηται καταχωρήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ πληρεξούσιος ἢ ἀντιπρόσωπος δικαιολογήσῃ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν.

2. Τηρουμένων τῶν ἐν παραγράφῳ I διαλαμβανομένων ἐπιφυλάξεων, ὁ δικαιούχος τοῦ σήματος δικαιούται νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ χρῆσιν τοῦ σήματος ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἐπιτρέψει τὴν τοιαύτην χρῆσιν.

3. Δι' ἐσωτερικῶν νόμων δύναται νὰ καθορισθῇ δικαία προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ δικαιούχος σήματος τινος δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προνοούμενα δικαιώματα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ φύσις τοῦ προϊόντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ σῆμα θὰ ἐπιτίθεται δὲν δύναται ἐν οὐδεμᾶ περιπτώσει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κατάθεσιν τοῦ σήματος.

Ἄρθρον 7 δις.

1. Αἱ Χῶραι τῆς Ἐνώσεως ὑποχρεοῦνται νὰ δέχωνται πρὸς κατάθεσιν καὶ νὰ προστατεύωσι συλλογικὰ σήματα, ἀνήκοντα εἰς ὁμάδας, ὧν ἡ ὑπαρξίς δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς νόμους τῆς Χώρας προελεύσεως καὶ ἂν ἀκόμη αἱ ὁμάδες αὗται δὲν κέκτῃνται βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐγκατάστασιν.

2. Ἐκάστη Χώρα θὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων ὄρων ὑφ' οὓς συλλογικόν τι σῆμα θὰ προστατεύηται καὶ θὰ δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν προστασίαν ἐὰν τὸ σῆμα τοῦτο ἀντιτίθεται εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον.

3. Ἐν τούτοις, δὲν δύναται νὰ μὴ τυγχάνωσι προστασίας τὰ σήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς ὁμάδας, ὧν ἡ ὑπαρξίς δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς νόμους τῆς Χώρας προελεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὗται δὲν εἶναι ἐγκτεστημένα εἰς τὴν Χώραν, ὅπου ζητεῖται ἢ προστασία ἢ δὲν ἔχουσι συσταθῇ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς Χώρας ταύτης.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐμπορικὴ ἐπωνυμία θὰ προστατεύηται ἐν πάσῃ Χώρα τῆς Ἐνώσεως, ἂνευ ὑποχρέσεως καταθέσεως ἢ καταχωρήσεως, εἴτε ἀποτελεῖ ἢ μὴ μέρος τοῦ βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ σήματος.

Ἄρθρον 9.

1. Πᾶν προϊόν φέρον παρανόμως βιομηχανικόν ἢ ἐμπορικόν σῆμα, ἢ ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν θὰ κατάσχηται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς ἐκείνας τὰς Χώρας τῆς Ἐνώσεως, ἐν αἷς τὸ σῆμα τοῦτο ἢ ἡ Ἐμπορικὴ Ἐπωνυμία δικαιοῦνται νομίμου προστασίας.

2. Ἡ κατάσχεσις θὰ ἐνεργῆται ἐν τῇ Χώρα ἐν ἣ ἐπραγματοποιήθη ἢ παράνομος ἐπίθεσις τοῦ σήματος ἢ ἐν τῇ Χώρα ἐν ἣ εἰσήχθη τὸ προϊόν.

3. Ἡ κατάσχεσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει εἴτε τοῦ Εἰσαγγελέως εἴτε πάσης ἄλλης ἀρμοδίας Ἀρχῆς εἴτε ἐνδιαφερομένου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν ἐκάστης Χώρας.

4. Αἱ Ἀρχαὶ δὲν δύναται νὰ ἐνεργῶσι τὴν κατάσχεσιν ἐν περιπτώσει διαμετακομίσεως.

5. Ἐὰν ἡ νομοθεσία Χώρας τινὸς δὲν ἐπιτρέπη τὴν κατάσχεσιν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, ἢ κατάσχεσις ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς ἢ διὰ τῆς κατασχέσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

6. Ἐὰν ἡ νομοθεσία Χώρας τινὸς δὲν ἐπιτρέπη οὔτε τὴν κατάσχεσιν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, οὔτε τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς, οὔτε τὴν κατάσχεσιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, τότε ἐν ἀναμονῇ τῆς συμφώνου τροποποιήσεως τῆς σχετικῆς νομοθεσίας τὰ μέτρα ταῦτα θὰ ἀντικαθίστανται δι' ὧν μέσων ὁ νόμος τῆς Χώρας ταύτης παρέχει εἰς παρομοίαν περίπτωσιν εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς.

Άρθρον 10.

1. Αί διατάξεις του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται εις περιπτώσεις άμέσου ή έμμέσου χρήσεως ψευδούς ένδειξεως περί την προέλευσιν του προϊόντος ή την ταυτότητα του παραγωγού, βιομηχάνου ή έμπορου.

2. Άναγνωρίζεται έν πάση περιπτώσει ώς ένδιαφερόμενος πās παραγωγός, βιομήχανος ή έμπορος, ασχολούμενος με την παραγωγήν, την βιομηχανίαν ή τό έμπόριον του προϊόντος τούτου είτε είναι φυσικόν είτε νομικόν πρόσωπον έγκατεστημένον, είτε έν τώ τόπω τώ ψευδώς ένδειχθέντι ώς τοιούτω προελεύσεως, είτε έν τή περιφέρειά όπου ό τόπος ούτος κείται, είτε εις την Χώραν την ψευδώς ένδεικνυομένην, είτε εις την χώραν όπου ή ψευδής ένδειξις χρησιμοποιείται.

Άρθρον 10 δις.

1. Αί Χώραι τής Ένώσεως ύποχρεούνται να έξασφαλίσωσιν εις τους ύπηκόους τής Ένώσεως άποτελεσματικήν προστασίαν κατά του άθεμίτου άνταγωνισμού.

2. Συνιστά άθεμίτον άνταγωνισμόν πās πράξις άνταγωνισμού άντικειμένη εις τά χρηστά ήθη τής Βιομηχανίας και του Έμπορίου.

•3. Ειδικώς δέον να άπαγορευθώσι :

1ον Πās αι πράξεις αίτινες δύνανται να δημιουργήσωσι καθ' οίονδήποτε τρόπον σύγχυσιν ώς πρός την έπιχείρησιν, τά προϊόντα ή την βιομηχανικήν ή έμπορικην δραστηριότητα άνταγωνισμού τινος.

2ον. Οί ψευδείς ίσχυρισμοί έν τή άσκήσει του έμπορίου οίτινες δύνανται να δυσφημήσωσι την έπιχείρησιν, τά προϊόντα ή την βιομηχανικήν ή έμπορικην δραστηριότητα άνταγωνιστου τινος.

3ον. Ένδείξεις ή ίσχυρισμοί τών όποίων ή χρήσις έν τή άσκήσει του έμπορίου άγει τό κοινόν εις πλάνην καθ' όσον άφορά εις την φύσιν, την μέθοδον κατασκευής, τά χαρακτηριστικά, την καταλληλότητα διά τόν προορισμόν αύτών ή την ποιότητα τών προϊόντων.

Άρθρον 10 τρίς.

1. Αί Χώραι τής Ένώσεως ύποχρεούνται όπως έξασφαλίσωσιν εις τους ύπηκόους τών λοιπών Χωρών τής Ένώσεως τά κατάλληλα μέσα ένδίκου προσφυγής προς άποτελεσματικήν καταστολήν τών έν τοίς άρθροις 9, 10 και 10 δις προβλεπομένων πράξεων.

2. Ύποχρεούνται προσέτι όπως προβλέπωσι μέτρα έπιτρέποντα εις τά Συνδικάτα και Ένώσεις, τά αντιπροσωπεύοντα τους ένδιαφερομένους βιομηχάνους, παραγωγούς, και έμπορους, και τών όποίων ή ύπαρξις δέν άντιβαίνει εις τους νόμους τών Χωρών των, να προσφεύγωσι δικαστικώς ή ένώπιον τών Διοικητικών Αρχών, επί τώ τέλει τής καταστολής τών έν τοίς άρθροις 9, 10 και 10 δις προβλεπομένων πράξεων, έν ώ μέτρω ό νόμος τής Χώρας, ένθα ζητείται ή προστασία τό έπιτρέπει εις τά Συνδικάτα και Ένώσεις τής Χώρας ταύτης.

Άρθρον 11.

1. Αί Χώραι τής Ένώσεως θα χορηγώσι, συμφώνως προς την έξωτερικήν των νομοθεσίαν, προσωρινήν προστασίαν εις τās έπιδεκτικās διπλώματος έφευρέσεις, τά ύποδείγματα χρησιμότητος, τά σχέδια και βιομηχανικά ύποδείγματα, ώς και εις τά έμπορικά και βιομηχανικά σήματα, διά τά εκτιθέμενα προϊόντα εις τās Έπισήμους Διεθνείς Έκθέσεις, ή τās κατ' έπίσημον άναγνώρισιν οργανωθείσι επί του έδάφους μίās τούτων.

2. Η προσωρινή αύτη προστασία δέν θα παρατείνη τās προθεσμίας του άρθρου 4. Έάν μεταγενεστέρως επικαλεσθῆ τις τό δικαίωμα τής προτεραιότητος, εκάστη Χώρα θα δύναται να ύπολογίση την έναρξιν τής προθεσμίας, από τής χρονολογίας τής είσαγωγής του προϊόντος εις την έκθεσιν.

3. Έκάστη Χώρα δύναται να απαιτήση προς άπόδειξιν τής ταυτότητος του έκτιθέμενου προϊόντος και τής χρονολογίας τής είσαγωγής αύτου, τά δικαιολογητικά στοιχεία, άτινα ήθελε κρίνει άναγκαία.

Άρθρον 12.

1. Ἐκάστη τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας καὶ Κεντρικὸν Ἀρχεῖον διὰ τὰς πρὸς τὸ κοινὸν ἀνακοινώσεις τῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας, τῶν ὑποδειγμάτων χρησιμότητος τῶν σχεδίων καὶ βιομηχανικῶν ὑποδειγμάτων καὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν σημάτων.

2. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη θὰ δημοσιεύῃ ἐπίσημον περιοδικὸν θὰ δημοσιεύῃ κανονικῶς :

(α) Τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων τῶν ἀπονεμηθέντων διπλωμάτων μετὰ συντόμου περιγραφῆς τῶν διπλωματούχων ἐφευρέσεων.

(β) Τὰς ἀναπαραστάσεις τῶν κατατεθέντων σημάτων.

Άρθρον 13.

1. Τὸ διεθνὲς Γραφεῖον, ὑπὸ τὸ ὄνομα Διεθνὲς Γραφεῖον πρὸς προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας τίθεται ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας, ἥτις κανονίζει τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐπιβλέπει τὴν λειτουργίαν του.

2. (α) Ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν προνοουμένων ἐν παραγράφοις 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος Ἀρθροῦ ἔργων αὐτοῦ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον θὰ χρησιμοποιῇ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν·

(β) Αἱ ἐν Ἀρθρῷ 14 ἀναφερόμεναι διασκέψεις καὶ συνεδριάσεις θὰ διεξάγωνται εἰς τὴν Γαλλικὴν, Ἀγγλικὴν καὶ Ἰσπανικὴν γλῶσσαν.

3. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον συγκεντρώνει τὰς πάσης φύσεως πληροφορίας, σχετικῶς μὲ τὴν προστασίαν τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, τὰς συναρμολογεῖ καὶ τὰς δημοσιεύει. Προβαίνει εἰς μελέτην γενικωτέρων ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὴν Ἐνωσιν καὶ ἐκδίδει, τῇ βοθηεῖα στοιχείων, τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν του παρὰ τῶν διαφόρων ἀρμοδίων Ἀρχῶν, περιοδικὸν φύλλον, ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορῶντων τὸν σκοπὸν τῆς Ἐνώσεως.

4. Τὰ τεύχη τοῦ φύλλου τούτου, ὡς καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου δημοσιευόμενα κείμενα, θὰ διανέμονται μεταξὺ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τῆς Ἐνώσεως ἐν ἀναλογία πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατωτέρω μνημονευομένων συνεισφορικῶν μονάδων. Ἀντίτυπα καὶ συμπληρωματικὰ τεύχη ζητούμενα παρὰ τῶν εἰρημένων Διοικητικῶν Ἀρχῶν, εἴτε παρ' ἑταιρειῶν ἢ ἰδιωτῶν, πληρῶνται ἰδιαιτέρως.

5. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον ὀφείλει νὰ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως πρὸς παροχὴν ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὴν Διεθνή Ὑπηρεσίαν τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας τῶν εἰδικῶν πληροφοριῶν, ὧν θὰ εἶχον ἀνάγκην. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Γραφείου προβαίνει ἐπὶ τῆς διαχειρίσεώς του εἰς ἐτησίαν ἔκθεσιν, κοινοποιουμένην εἰς ἀπάσας τὰς Χώρας τῆς Ἐνώσεως.

6. Αἱ τακτικαὶ δαπάναι τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου θὰ βαρύνωσιν ἀναλόγως τὰς Χώρας τῆς Ἐνώσεως. Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδων Ἑλβετικῶν Φράγκων κατ' ἔτος. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' αὐξηθῇ ἐν ἀνάγκῃ δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως μιᾶς τῶν Διασκέψεων, τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 14.

7. Αἱ τακτικαὶ δαπάναι δὲν περιλαμβάνουσι τὰ ἔξοδα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς ἐργασίας τῶν διασκέψεων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν διοικητικῶν τοιοῦτων, οὔτε εἰς τὰ ἔξοδα, ἅτινα δύναται ν' ἀπαιτηθῶσι δι' εἰδικὰς ἐργασίας ἢ διὰ δημοσιεύσεις, γινομένας, συμφῶνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις διασκέψεων τινων.

Τὰ ἔξοδα ταῦτα, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 20,000 Ἑλβετικῶν Φράγκων κατ' ἔτος θὰ κατανέμονται μεταξὺ τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως ἀναλόγως πρὸς τὴν εἰσφορὰν διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς κατωτέρω παραγράφου 8.

8. Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς συνεισφερομένης μερίδος παρ' ἑκάστης τῶν Χωρῶν εἰς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν δαπανῶν, αἱ Χῶραι τῆς Ἐνώσεως, ὡς καὶ αἱ

μέλλουσαι μεταγενεστέρως νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν Ἐνωσιν διαιροῦνται εἰς ἕξ κλάσεις, ἐκάστης συνεισφερούσης ἐν ἀναλογία πρὸς ὠρισμένον ἀριθμὸν μονάδων, ἦτοι :

1	κλάσις	25	μονάδες
2	»	20	»
3	»	15	»
4	»	10	»
5	»	5	»
6	»	3	»

Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι θὰ πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Χωρῶν ἐκάστης τάξεως, καὶ τὸ ποσὸν τῶν οὕτως προκυπτόντων γινομένων θὰ δίδῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μονάδων, δι' οὗ θὰ διαιρῆται ἡ συνολικὴ δαπάνη. Τὸ πηλίκον θὰ δώσῃ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ μονάδα δαπάνης.

9. Ἐκάστη τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως θὰ δηλώσῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσχωρήσεως τῆς τῆν τάξιν, εἰς ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ καταταγῇ. Ἐν τούτοις ἐκάστη Χώρα τῆς Ἐνώσεως δύναται μεταγενεστέρως νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ καταταγῇ εἰς ἕτεραν κλάσιν.

10. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας ἐπιβλέπει ἐπὶ τῶν δαπανῶν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου καὶ ἐνεργεῖ τὰς ἀναγκαίας προκαταβολάς.

11. Ὁ καταρτιζόμενος ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου ἐτήσιος λογαριασμὸς θὰ κοινοποιῆται εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἀρμοδίας Ἀρχάς.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ὑπόκειται εἰς περιοδικὰς ἀναθεωρήσεις, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς βελτιώσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ συστήματος τῆς Ἐνώσεως.

2. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, θὰ λαμβάνωσι χώραν Διασκέψεις, διαδοχικῶς ἐν μιᾷ τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως, μεταξὺ τῶν ὑπὸ τούτων ἀπεσταλμένων.

3. Ἡ ἀρμοδιὰ Ἀρχὴ τῆς Χώρας, ἐν ἣ θὰ ἐδρεύῃ ἡ Διάσκεψις, θὰ προετοιμάζῃ, τῇ συνδρομῇ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου, τὰς ἐργασίας τῆς Διασκέψεως ταύτης.

4. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου θὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Διασκέψεως καὶ θὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς συζητήσεις ἀνευ ὄμως δικαιοῦματος ψήφου.

5.—(α) Κατὰ τὴν μεσολαβοῦσαν μεταξὺ τῶν Διπλωματικῶν Διασκέψεων ἀναθεωρήσεως περιόδου θὰ λαμβάνωσι χώραν ἀνὰ διαστήματα τριῶν ἐτῶν Διασκέψεις ἀντιπροσώπων ἀπασῶν τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως ἐπὶ τῷ τέλει συντάξεως ἐκθέσεως περὶ τὰς προβλεπομένας δαπάνας τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου, διὰ τὴν ἐπομένην τριετίαν, καὶ ἐξετάσεως θεμάτων ἀφορῶντων εἰς τὴν προστασίαν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἐνώσεως.

(β) Ἐπὶ πλέον δύναται δι' ὁμοφώνου αὐτῶν ἀποφάσεως νὰ τροποποιήσωσι τὸ ἀνώτατον ἐτήσιον ποσὸν τῶν δαπανῶν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου, νοουμένου ὅτι συνέρχονται ὡς Διάσκεψις Ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως συγκαλουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας.

(γ) Προσέτι εἶναι δυνατὴ ἡ σύγκλησις τῶν ἐν παραγράφῳ (α) προνοουμένων Διασκέψεων κατὰ τὸ μεσολαβοῦν μεταξὺ τῶν τακτικῶν ἀνὰ τριετίαν συγκαλουμένων τοιούτων διαστήμα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου ἢ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἄρθρον 15.

Νοεῖται ὅτι αἱ Χῶραι τῆς Ἐνώσεως ἐπιφυλάσσουσιν ἀμοιβαίως τὸ δικαίωμα νὰ συνάπτωσι κεχωρισμένως μεταξὺ τῶν ἰδιαιτέρας συμφωνίας πρὸς προστασίαν τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον αἱ συμφωνίαι αὗται οὐδαμῶς θὰ ἀντίκεινται πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ Χῶραι, αἵτινες δὲν μετέσχον τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ δύναται νὰ προσχωρήσωσιν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των.

2. Ἡ προσχώρησις αὕτη θὰ γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ παρ' αὐτῆς εἰς τὰς λοιπὰς Χώρας.

3. Προσχώρησις θὰ συνεπάγηται αὐτοδικαίως ἀποδοχὴν ἀпасῶν τῶν ρητρῶν καὶ εἰσδοχὴν εἰς ἅπαντα τὰ πλεονεκτήματα τὰ συμφωνηθέντα διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς θὰ ἐπέρχωνται ἕνα μῆνα μετὰ τὴν παρὰ τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως ἀποστολὴν τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὰς λοιπὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως, ἐκτὸς ἐὰν μεταγενεστέρα χρονολογία ἤθελεν ὀρισθῆ ἐν τῇ αἰτήσει προσχωρήσεως.

Ἄρθρον 16 δῖς.

1. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως δικαιούται ὅποτεδῆποτε νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας ὅτι ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῆ, εἴτε δι' ὅλας, εἴτε διὰ τινὰς τῶν ἀποικίων αὐτῆς, προτεκτοράτα ἢ ὑπὸ ἐντολὴν ἐδάφη τῆς, ἢ οἰαδήποτε ἄλλα ἐδάφη ὑποκείμενα εἰς τὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἢ Σύμβασις ἐφαρμοσθήσεται εἰς πάντα τὰ ἐν τῇ γνωστοποιήσει δηλωθησόμενα ἐδάφη, ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς κοινοποιήσεως, ἣτις θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας εἰς τὰς λοιπὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως, ἐκτὸς ἂν μεταγενεστέρα χρονολογία ὠρίσθῃ ἐν τῇ δηλώσει. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης δηλώσεως, ἡ Σύμβασις δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ εἰς τὰ ἐδάφη ταῦτα.

2. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως δικαιούται ὅποτεδῆποτε νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας, ὅτι ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν γενικῶς ἢ διὰ τινὰ τῶν ἐδαφῶν, ἅτινα ἀπετέλουν ἀντικείμενον τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ δηλώσεως, ἢ δὲ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἰσχύουσα εἰς τὰ ὑποδειχθησόμενα ἐν τῇ δηλώσει ταύτῃ ἐδάφη δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν λήψιν τῆς δηλώσεως, τῆς ἀποσταλησομένης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.

3. Πᾶσαι αἱ δηλώσεις αἱ γινόμεναι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ κοινοποιῶνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ταύτης πρὸς ἅσας τὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 17.

Ἄπασαι αἱ Χῶραι αἰτινες μετέχουν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως υἱοθετήσωσι, συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα αὐτῶν, τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως μέτρα :

Νοεῖται ὅτι καθ' ὄν χρόνον κατατίθεται ἐκ μέρους χώρας τινὸς τὸ ἐγγραφοὺν κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἡ Χώρα αὕτη θὰ εἶναι εἰς θέσιν συμφώνως τῇ ἐσωτερικῇ αὐτῆς νομοθεσίᾳ ὅπως θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 17 δῖς.

1. Ἡ Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐπ' ἀόριστον μέχρι τῆς ἐκπνοῆς ἐνὸς ἔτους, ἂφ' ἧς ἡμέρας καταγγελθῆ.

2. Ἡ καταγγελία αὕτη θὰ ἀπευθυνθῆ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας. Δὲν θὰ ἐπιφέρῃ ἀποτελέσματα, εἰμὴ μόνον ἐναντι τῆς Χώρας, ἣτις ἐνήργησε ταύτην, τῆς Συμβάσεως παραμενοῦσης ἐν ἰσχύϊ διὰ τὰς λοιπὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ παρούσα πρᾶξις ἐπικυρωθήσεται καὶ τὰ ἐγγραφα τῆς κυρώσεως θὰ καταθεθῶσιν ἐν Βέρνην τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 1ης Μαΐου 1963. Ἄρχεται δὲ ἡ ἰσχύς τῆς, μεταξὺ τῶν Χωρῶν, ἐξ ὀνόματος τῶν ὁποίων θὰ κυρωθῆ, ἕνα μῆνα μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐὰν προγενεστέρως εἴχε κυρωθῆ ἐξ ὀνόματος ἐξ τούλάχιστον Χωρῶν, θὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν Χωρῶν τούτων μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς καταθέσεως καὶ τῆς ἑκτῆς ἐπικυρώσεως καὶ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας, διὰ δὲ τὰ Κράτη, ἐκ μέρους τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ μεταγενεστέρως κυρωθῆ, ἕνα μῆνα μετὰ τὴν γνωστοποίησιν ἐκάστης τῶν κυρώσεων τούτων.

2. Αἱ Χῶραι ἐξ ὀνόματος τῶν ὁποίων τὸ ἐγγραφον ἐπικυρώσεως δὲν θὰ ἔχη κατατεθῆ ἐντὸς τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προθεσμίας θὰ γίνωνται δεκταὶ εἰς προσχώρησιν, συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 16.

3. Ἡ παροῦσα Πράξις θὰ ἀντικαταστήσῃ εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν Χωρῶν, ἐφ' ὧν ἔχει ἐφαρμογὴν, τὴν Σύμβασιν τῶν Παρισίων τοῦ 1883 καὶ τὰς ἐπομένας ἀναθεωρητικὰς Πράξεις.

4. Ὡς πρὸς τὰς Χῶρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα Πράξις δὲν ἐφαρμόζεται, ἀλλ' ἐν αἷς ἰσχύει ἡ Σύμβασις τῶν Παρισίων, ὡς ἀνεθεωρήθη εἰς Λονδῖνον τῷ 1934, ἡ τελευταία αὕτη θὰ παραμένῃ ἐν ἰσχύϊ.

5. Ὡσαύτως, ὅσον ἀφορᾷ τὰς Χῶρας ἐπὶ τῶν ὁποίων οὔτε ἡ παροῦσα Πράξις ἐφαρμόζεται, οὔτε ἡ Σύμβασις τῶν Παρισίων ὡς ἀνεθεωρήθη εἰς Λονδῖνον, θὰ παραμένῃ ἐν ἰσχύϊ ἡ Σύμβασις τῶν Παρισίων ὡς ἀνεθεωρήθη εἰς Χάγην τῷ 1925.

6. Ὡσαύτως, ὅσον ἀφορᾷ τὰς Χῶρας ἐπὶ τῶν ὁποίων οὔτε ἡ παροῦσα Πράξις ἐφαρμόζεται, οὔτε ἡ Σύμβασις τῶν Παρισίων ὡς ἀνεθεωρήθη εἰς Λονδῖνον, οὔτε ἡ Σύμβασις τῶν Παρισίων ὡς ἀνεθεωρήθη εἰς Χάγην, θὰ παραμένῃ ἐν ἰσχύϊ ἡ Σύμβασις τῶν Παρισίων, ὡς ἀνεθεωρήθη εἰς Οὐασινγκτῶνα τῷ 1911.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παροῦσα Πράξις ὑπογράφεται ἐν ἐνὶ πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, κατατεθησομένῳ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας. Κεκυρωμένον ἀντίγραφον ἀποσταλήσεται παρὰ ταύτης εἰς ἐκάστην τῶν Κυβερνήσεων τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως.

2. Ἡ παροῦσα Πράξις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1959.

3. Ἡ παροῦσα Πράξις θὰ μεταφρασθῇ ἐπίσημως εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Γερμανικὴν, Ἰταλικήν, Πορτογαλικὴν καὶ Ἰσπανικὴν γλῶσσαν.

Ἀκολουθοῦν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν συμβαλλομένων Χωρῶν.

Ἐγένετο ἐν Λισσαβῶνι τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1958.